

znovu příspěvek na stavební náklady, k nimž přispěti bude uznána povinnou již těmito rozpočty za léta 1930, 1932 a 1933, a který tak již na základě těchto předchozích rozpočtů bude možno na ní vymáhati.

Úplně mimo úvahu soudu zůstává pak otázka, jakým způsobem nastane vypořádání mezi subjektem, jenž stavební náklad na školu skutečně snad již uhradil, a mezi obcí Vescí.*)

Č. 12.953.

Školství. — Řízení správní: * Paragraf 1 nař. min. kultu a vyučování č. 13.217/1883 (R. T. č. 260/1884) neposkytuje min. škol. a nár. osvěty právní základ pro autoritativní výrok, že určitá majetková podstata jmění obce tvoří školský fond obecní ve smyslu § 38 zák. čl. XXXVIII:1868.

(Nález z 24. června 1937 č. 13.393/37.)

Věc: Velká obec Vrútky proti rozh. referátu min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě z 30. června 1934 o školském fondu obecním.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Okr. úřad v Turčanském Sv. Martině vyslovil ve výměru z 9. května 1934, že částka 71.322.25 Kč, uložená na jméno »Na Vrútkach postavíť sa majúca ľudová škola«, nepatří do školského fondu stěžující si obce.

Referát min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě vyslovil nař. rozhodnutím toto:

»Okolnosti:

1. že vklad 71.000 Kč jest uložen »Na Vrútkach postavíť sa majúcu ľud. školu« bez jakéhokoli bližšího označení rázu školy,

2. že jej ukládala politická obec,

3. že vznikl vyloučením jedné části majetku anebo důchodu obce, jsou příznaky toho, že jde o majetek školského fondu obecního, vzniklého způsobem uvedeným v § 18 bodu a) nař. býv. uh. min. kultu a veř. vyučování č. 20.311/1876, proto v důsledku práva nejvyššího dozoru zajištěného § 1 nař. býv. uh. min. kultu a veř. vyučování č. 13.217/1883 se zrušuje výměr okr. úřadu z 9. května 1934, kterým byl tento vklad vyloučen z majetkového stavu školského fondu obecního«.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvažil nss toto:

Výměrem okr. úřadu v Turč. Sv. Martině z 21. srpna 1934 bylo stěžující si obci v podstatě sděleno, že referát min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě zrušuje výměr jmenovaného úřadu z 9. května 1934, kterým částka 71.322.25 Kč byla vyloučena ze školského fondu stěžující si obce, a že uznává tuto částku za majetek školského fondu této obce. Podle toho je nař. rozhodnutí výrokem referátu min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě, který byl uvedeným výměrem okr. úřadu v Turč. Sv. Martině straně intimován; tvrdí-li stížnost, že jde o výrok okr. úřadu v Turč. Sv.

*) Název obce »Vesec« se opravuje na »Vesce«.

Martině, vykládá si nař. rozhodnutí nesprávně. Všechny výtky stížnosti, opírající se o tento nesprávný výklad nař. rozhodnutí, jsou neodůvodněné. Neodůvodněná jest i výtka stížnosti, že nař. rozhodnutí nelze pokládati za rozhodnutí referátu min. škol. a nár. osvěty proto, že není podepsáno úředním orgánem k tomu oprávněným, neboť — jak je zřejmo již z toho, co bylo řečeno — je z obsahu nař. rozhodnutí jasné patrné, že je vydává referát min. škol. a nár. osvěty v Bratislavě. Že pak ústřednímu úřadu není uložena v § 68 odst. 3 vlád. nař. č. 8/1928 Sb. povinnost, aby své rozhodnutí dodával stranám přímo písemným výměrem, podepsaným orgánem, který je vydal, bylo vysloveno již v nálezu z 13. září 1932 č. 13.920, Boh. A 10.003, na který se podle § 44 jedn. řádu poukazuje. Pravdu má stížnost v tom, že v nař. rozhodnutí, jak bylo straně sděleno, není uvedeno datum napadeného výměru referátu min. škol. a nár. osvěty. Než tento formální poklesek nelze pokládati za podstatnou vadu řízení podle § 6 odst. 2 zákona o ss, pro jakou jediné by bylo možno nař. rozhodnutí zrušiti, neboť neuvedením data nebyla straně znemožněna ani ztížena obrana proti napadenému výměru referátu min. škol. a nár. osvěty, jak je patrné i ze stížnosti samé.

Nss, vypořádav se s uvedenými výtkami formálními, obrátil zřetel k námitce, ve které se žal. úřadu upírá právo rozhodovati v dozorčí cestě o obecním majetku. O této námitce uvažoval soud takto:

Žal. úřad, vyslovuje v nař. rozhodnutí, že zrušuje výměr okr. úřadu v Turč. Sv. Martině z 9. května 1934 a uznává částku 71.322.25 Kč za majetek školského fondu stěžující si obce, opírá tento výrok o ustanovení § 1 nař. min. kultu a vyučování č. 13.217/1883, jehož obsah byl uveřejněn jako instrukce tvořící přílohu oběžníku min. kultu a vyučování ze 16. listopadu 1884 č. 42.913 R. T. 260/1884. Tímto nař. byla vydána instrukce o dozoru nad kmenovým jméním obecních škol, jeho správě a použití výtěžku. Podle § 1 tohoto nař. vykonávají administrativní výbory (za účinnosti zákona č. 125/1927 Sb. a vlád. nař. č. 96/1928 Sb. okr. úřady) dozor nad školským fondem, zřízeným podle § 38 zák. čl. XXXVIII:1868 a rozmnoženým podle § 39 tohoto zákona, vrchní dozorčí právo nad tímto fondem náleží min. kultu a vyučování, nyní min. škol. a nár. osvěty. Obsah dozorčího práva je vytčen v dalších paragrafech cit. nař. min. kultu a veř. vyučování z 26. června 1883, v nichž však není uvedeno oprávnění k tomu, aby uvedené min. jako dozorčí úřad mohlo autoritativně vysloviti, že určitá majetková podstata obecního jmění náleží do školského fondu obecního. Naopak použití dozorčího práva, založeného pro ministerstvo školství a národní osvěty v § 1 cit. nař., předpokládá, že tu je majetková podstata, která je nesporně určena za školský fond obecní podle §§ 38 a 39 zák. čl. XXXVIII:1868. Poněvadž ani pojmově nelze zahrnouti do dozorčího práva nad školským fondem obecním oprávnění rozhodovati o tom, zda určitá majetková podstata obecního jmění náleží do tohoto fondu či ne, nutno dospěti k závěru, že žal. úřad neměl v § 1 nař. min. kultu a vyučování č. 13.217/1883 právní základ pro vydání výroku vzatého v odpor stížností. Je proto nař. rozhodnutí založeno na nesprávném výkladu zákona a musilo býti proto zrušeno podle § 7 zákona o ss.